

проблеми. Першочерговим завданням уряду для подолання економічної кризи в Україні є досягнення грошової стабілізації: значне зниження інфляції, скорочення дефіциту державного бюджету на основі подолання незбалансованості його доходів та витрат, стабілізація обмінного курсу національної валюти. Для вирішення цих проблем необхідно встановити суворий контроль за грошовою емісією, державними доходами та витратами, створити ефективну банківську систему.

Отже, українська економіка в період трансформації пройшла дуже важкі труднощі, які були пов'язані із встановленням ринкової системи, яка супроводжувалася економічною, політичною, культурною, ідеологічною кризою, але за останні роки в Україні почалися позитивні трансформації як наслідок успішної адаптації нашої економіки до світових ринкових умов, а саме: підняття рівня розвитку виробничої і невиробничої сфери економіки до світового рівня, подолання важких наслідків кризи 1997-1998 рр. — 2008-2009 рр., відновлення стабільності у вітчизняній економічній галузі.

Література

1. Беляєв О. О. Політична економія: Навч. посібник. / О.О. Беляєв, А.С. Бебело.— К.: КНЕУ, 2001.— 226 с.
2. Носова О. В. Національна економіка: підручник / О. В. Носова — К.: «Академія», 2013. — 296с.
3. Національна доктрина економічних трансформацій в Україні. // Профспілки України. — 2002. — № 2. — С. 3-5.

Бондаренко Ю. Г.,

*студентка 2 курсу соціально-правового факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В НАЦІОНАЛЬНУ ЕКОНОМІКУ

Цілями залучення іноземних інвестицій в економіку України є структурна перебудова промислового комплексу, сприяння досягненню сучасного технічного рівня розвитку на основі нових технологій, збільшення об'ємів експортного потенціалу України, подолання залежності економіки від імпорту, створення виробництв з використанням місцевих природних ресурсів, сприяння розвитку приватного сектору.

В рамках даної роботи було проаналізовано досягнення провідних зарубіжних країн, та виявлено ряд переваг і недоліків залучення іноземного капіталу. До переваг залучення іноземного капіталу відносять: створення стратегічних альянсів між українськими та зарубіжними підприємствами; використання зарубіжного організаційного та управлінського досвіду; збільшення обсягів капітальних вкладень; впровадження сучасних технологій; стимулювання розвитку експортного потенціалу; підвищення рівня зайнятості та кваліфікації робочої сили; прискорення темпів структурної перебудови економіки; підвищення ступеня адаптації суб'єктів господарювання до умов конкурентного середовища. Серед недоліків виділяють: збільшення залежності країни від іноземного капіталу; трансферт частини прибутків за кордон; жорстку експлуатацію вітчизняних сировинних ресурсів.

Основними перешкодами залучення іноземного капіталу є: відсутність відповідного інвестиційного клімату; недосконалість ринкового механізму; нестабільність політичної ситуації; низький рівень ділової та професійної кваліфікації підприємців; відсутність зацікавлених партнерів; нестача привабливих інвестиційних проектів; недосконалість податкової системи; відсутність дієвої системи страхування інвестицій; надмірний монополізм в економіці; надвисокий рівень інфляції; невирішеність питання щодо приватної власності на землю.

Взагалі для залучення в країну іноземного капіталу повинні існувати певні передумови, тобто інвестиційний клімат, який являє собою сукупність політичних, соціально-економічних, фінансових, соціально-культурних, організаційно-правових і географічних факторів, які притаманні певній країні і визначають привабливість її для іноземного інвестора. Найбільш великим недоліком цього чинника є те, що на думку іноземних інвесторів, Україна має економічну, політичну і соціальну нестабільність. Також іноземні інвестори вказують на низьку дієздатність механізмів забезпечення ринкових прав і свобод інвесторів та захисту їхніх інтересів. З цього можна зробити висновок, що є країни, в яких немає таких серйозних проблем, а отже вони привабливіші для інвесторів і в ці країни будуть йти великі інвестиції. Для довідки, за розкриттям інформації та рівнем захищеності прав власності, Україна серед 70 найбільших країн світу посідає 58 місце. Це вже говорить про проблеми.

На ряду з цими виділяють труднощі з правовою базою України, яка регулює діяльність іноземних інвесторів. Законодавчо-правова база щодо регулювання іноземних інвестицій налічує понад 100 різних нормативних документів, окремі положення яких є неоднозначними і суперечливими, що призводить до погіршення умов діяльності іноземних інвесторів. Особливістю правового регулювання інвестиційної діяльності на території України є те, що, поряд із Законами України «Про інвестиційну діяльність», «Про режим іноземного інвестування», інвестори мають враховувати також положення цілого ряду інших законів та підзаконних нормативних актів.

На 1 січня 2013 р. загальний обсяг внесених в економіку України прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) становив 54,462 млрд дол. США, що на 8,2 % більше порівняно з обсягами інвестицій на початок 2012 р., і з розрахунку на одного українця становить 1199 дол. США. Проте це значно менше порівняно з іншими провідними країнами світу.

Іноземний капітал оминає високотехнологічні галузі (станкобудування, авіаційну промисловість, електроніку тощо), хоча саме ці галузі в Україні найбільше потребують капіталовкладень для модернізації, інтенсифікації та інноваційного розвитку.

Також потрібно додати, що істотною проблемою залучення закордонних капіталовкладень є низький рівень ділової та професійної кваліфікації підприємців. Вітчизняні підприємці за рівнем професіоналізму відстають від іноземних конкурентів. Це викликає нестачу привабливих інвестиційних об'єктів. Одноманітність діяльності, старі ідеї і багато іншого вже є непривабливим фактором і викликає відсутність зацікавлених партнерів.

Отже, на даному етапі розвитку Україна потребує капіталовкладень, оскільки ситуація не дозволяє власними силами досягти розвитку соціально-економічного становища. В порівнянні з 2012 р. на 2013 р. іноземні інвестиції збільшилися, що говорить про повільний, але все ж таки розвиток економічної ситуації. Для того, щоб він збільшувався і надалі, Україні доведеться усувати недоліки, які на даний момент заважають іноземному капіталовкладенню, а саме створювати необхідний інвестиційний клімат, усувати недоліки в законодавстві, регулювати економічну ситуацію в середині країни тощо.

Література

1. Марцин В. С. Особливості залучення іноземних інвестицій за умов виходу з кризи / В. С. Марцин // Проблеми науки. — 2011. — № 3. — С. 2-9.
2. Худавердієва В. А. Стратегія залучення іноземних інвестицій у економіку України / В. А. Худавердієва // Фінанси України. — 2010. — № 6. — С. 62-71.

Акуленко Т. М.,

*студентка 2 курсу інституту прокуратури та слідства,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМА ТІНЬОВИХ ДОХОДІВ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку держави актуальність питання щодо тіньових доходів підприємств стає дедалі актуальнішим, оскільки їхня частка поступово збільшується. За даними станом на 2012 р. тіньовий сектор економіки України сягнув за різними оцінками 30-60 % ВВП. Станом на вересень, за оцінками НБУ, в Україні поза банками знаходилося майже 200 мільярдів гривень, але очевидно, що ця сума є лише частиною, оскільки існує ще значний валютний резерв. Питання, що є причиною, а що наслідком, залишається дискусійним: не до кінця зрозуміло, чи то наявність надлишку готівки сприяла тому, що тіньовий сектор економіки України сягнув за різними оцінками 30-60 % ВВП, чи то значний розмір тіньового сектору сформував попит на готівку.

Оскільки зусилля НБУ та уряду щодо стабілізації цінової ситуації не можуть бути дієвими, якщо поза контролем перебувають фінансові ресурси і податкова служба наразі об'єктивно нездатна ефективно відслідковувати тіньові доходи.

Тіньова економіка — це економічна діяльність, що не враховується і не контролюється офіційними органами та спрямована на отримання доходу шляхом порушення чинного законодавства. З точки зору характеру відтворювальних процесів у сегментах тіньової економіки, вона поділяється на: а) неофіційну (неформальну) економіку (легальна діяльність, яка не враховується офіційною статистикою через недосконалість статистичних спостережень); б) приховане виробництво (діяльність, яка дозволена законом і здійснюється виробниками, котрі мають на це право, але прихована від оподаткування); в) незаконну економічну діяльність (підпіль-